

lyste, og da vi, som sagt, have Foretagender for i rigt Maal trindt omkring i Landet, forekommer det mig, at vi meget vel kunne lade denne Sag ligge i Aar, saa meget mere som vi affurat kunne faae den nævnte Bygning lige tidlig, hvis vi næste Aar skulde komme til den Erkjendelse, at vi "hør" have den.

Dinesen: At der er Trang til en Udvidelse af Soldbøddbygningen, ja endog en meget betydelig Trang, har jeg hele Tiden erkjendt; men mine Tvivl med Hensyn til den foreslaaede Bygning ere gaaede ud paa, at det ikke var nogen heldig Plan, der forelåg; jeg har troet, at man billigere og hensigtsmæssigere kunde skaffe de fornødne Rumligheder tilstede ved Soldbøddbygningen. Naar jeg alligevel, i dette Dieblit har Tilbøielighed til at stemme for den begjerede Bevilling, er det, fordi jeg ikke kan øine, hvoreledes vi skulle komme til en Forandring i den Rætning, jeg ønsker, og fordi jeg frygter for, at de Tab, der lides ved at bevare den Tilstand, som nu er tilstede, ville opveie de Besparelser, jeg tror der kunde vindes ved saadanne Forandringer i Planen som den, jeg mener, der burde foretages. Bevillingen til Postgaarden ligger ganske vist ikke for, men jeg tror, det er berettiget at stille disse Spørgsmaal sammen. Bliver Bevillingen til Soldbøddbygningen vedtagen, stemmer jeg denne Gang af Balancehensyn mod Bevillingen til Postgaarden. Om Planen til dennes Ombygning vil jeg i Dvrigt sige, at jeg ikke har hørt Noget udtale sig imod den; for saavidt som Postgaarden skal blive paa det Sted, hvor den nu ligger, har man erkjendt Planen for at være god.

Finantsministeren: Med Hensyn til de Forslag, der ere fremsatte om en Ompostering af Soldintraderne og Stempelpapirintraderne, har jeg allerede udtalt mig ved 2den Behandling, og jeg skal kun gjentage, hvad jeg dengang sagde, nemlig, at jeg i den Henseende stemmer med det Mindretal i Udvalget, der anser den nærværende Posteringsmaade for den heldigste, men at jeg paa den anden Side ikke anser det Spørgsmaal for at være af en saadan Betydning, at jeg skulde

lægge særlig Vægt paa, enten man foretrak den ene Posteringsmaade eller den anden. Jeg kan derfor ganske henstille til det ærede Thing, om det vil vedtage disse Omposteringsforslag og skal kun anmode om een Ting, nemlig at det ærede Thing i det Hele i Fremtiden vil være saa tilbageholdent, som det mener at kunne forsvare med Hensyn til Omposteringer paa Finantsloven; thi for alle os, der Aar efter andet beskæftige os med Finantsloven og Statsregnskabet, er det en meget stor Ubekvemmelighed, naar man idelig skal betænke, at den samme Konto i den ene Finantslov og i det ene Statsregnskab ikke betyder det Samme som i den anden Finantslov og i det andet Statsregnskab. I Aar bliver der nu desuagtet foretaget en hel Række af Omposteringer, og at der fra 1ste April 1872 er gjort et stort Brud i den Henseende, er altsaa Noget, Enhver skal have i Erindring, som fremtidig vil beskæftige sig med disse Sager; men jeg tror, det vil være nyttigt, om vi i Dvrigt stræbe efter saavidt muligt at holde paa den Ordning, vi nu ere komne til, og som jeg ikke kan Andet end i det Hele taget anse for en særdeles god Ordning. — Forhandlingerne her i Dag have dreiet sig om den Begjering, jeg har fremsat med Hensyn til Soldammerbygningen, og som jeg har modereret fra, hvad jeg har forlangt ved 2den Behandling, saa at jeg vil haabe, at det ærede Thing deri vil finde en Grund til at imødekomme det af mig fremsatte Forslag. Jeg anser nemlig dette Forslag for at være meget vigtigt, jeg anser det for et Forslag, som har en særdeles stor Betydning for en af vore vigtigste Statsindtægter, og jeg har derfor ogsaa tilladt mig i den Skrivelse, hvormed jeg har anbefalet dette Forslag, og som findes aftrykt i Bilag Nr. 4 til Undringsforslagslisten, at lægge det ærede Thing ret indtrængende paa Hjerte, saa indtrængende som jeg kan i Statsklassens velforstaede Interesse, ikke at negte mig denne Bevilling. Jeg skal tillade mig først at gjøre nogle Modbemærkninger med Hensyn til et Par Indvendinger, der ere komne fra ærede Taleres Side. Der er saaledes en æret Taler af Udvalget (Th. Nielsen), som har gjort den Bemærkning, at, da jeg havde indfræntet mig til at ville fuld-